

\*Αθήνα 124, 25 Φεβρουαρίου, 1973

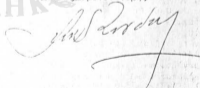
\*Αγαπητέ μου κ. Πρόεδρε,

\*Βουλευτικός εύρισκετε σημείωμα επί της πολιτικής καταστάσεως.

\*Ως θα διαπιστώσετε, πρόκειται περί των απόψεων, τις όποιας ανέπτυξα προφορικά κατά την συνάντησίν μας της 12ης τρέχ.-

Τό σημείωμα τούτο θεωρώ χρήσιμον να θέσω υπ' όψιν σας και των βασικών στελεχών του πολιτικού και αντίστασιακού κόσμου δια να αποτελέση μίαν συγκεκριμένην βάση συζητήσεως δια την υπό της παρούσας συνθήκας επιβαλλομένην οργάνωσιν και διεξαγωγήν του αγώνος δια την αποκατάστασιν της δημοκρατίας.

Μετ' εξαγρέτου τιμής



Κον Παν. Κανελλόπουλον  
τέως Πρωθυπουργόν  
Ξενοκράτους 15

\*Ε ν τ α υ θ α.

1973: ΤΟ ΣΥΝΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΞΕΚΙΣΒΩΝ.  
 ΕΚΦΕΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΗΘΑΙΣΤΙΚΟΥ ΗΜΕ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ.

I Βασικαί θέσεις.

Ἡ ἀνάγκη τῆς σημερινῆς πολιτικῆς καταστάσεως ὁδηγεῖ εἰς τὰς ἀκολουθούσας βασικὰς θέσεις:

1) Τὸ 1973 εἶναι τὸ ἔτος πού μπορεῖ, 2) ἀλλὰ καὶ πρέπει νὰ πῶσ ἡ Χούντα. 3) Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται ἀνάληψις ἀτέγκτου ἀγῶνος διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς, 4) ὁ ὅποιος ὅμως εἶναι δυνατὸς σήμερον, μόνον ἂν ἐνοποιηθῇ ὁ πολιτικὸς κῶσμος. 5) Ἐκρίσις κολλῶς τῆς ἀνατροπῆς τῆς δικτατορίας εἶναι ἡ μεταβολὴ τῆς "ἀπαθείας" τοῦ λαοῦ εἰς ἐνεργὸν ἐκδήλωσιν τῆς ἀντιθέσεώς του πρὸς τὴν δικτατορίαν. 6) Ἀφ' οὗτο ὅμως διὰ τῆς ἐνεργου ἀντιδρώσεως τοῦ λαοῦ κλονισθῇ ὁ μῦθος τῆς "τάξεως καὶ ἡσυχίας", πού ἐξασφαλίζει ὄψην τὸ καθεστῶς, τοῦτο ἔσ' ἔχου, τὰς δύο θέσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται - τὸν ἀμερικανικὸν παράγοντα καὶ τὰς ἐνόπλιους δυνάμεις - ὅπου ἡ πρῶσις του θά εἶναι μοιραία. 7) Ὁ ἀγὼν καὶ εἰς τὰ μεθόδους καὶ εἰς τὰ μέσα πού θά χρησιμοποιηθῇ θά εἶναι πολιτικὸς καὶ ὄχι δυναμικὸς. 8) Προϋποθέσεις τῆς ἐπιτυχίας του εἶναι ἡ συνεχὴς καὶ συστηματικὴ ἐκδήλωσις του. Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖ ἀπαρεγκλήτως ὄργανῶσι.

II Διαπιστώσεις.

1.- Ἐξέρι τὰ τέλη τοῦ 1972 δέν ὑπῆρχαν αἱ ἀντικειμενικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν πτώσιν τῆς Χούντας. Τὸ στρατιωτικὸν καθεστῶς ἔχειρε διεθνῶς τῆς ἀποφασιστικῆς ὑποστηρίξεως τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως. Ἐσωτερικῶς ἔξ ἄλλου ἡ τυφλὴ ἀφασίσις τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐξοφάριζε τὸ ἀδιατάρακτον μονοπώλιον τῆς θύκτικῆς δυνάμεις.

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς μέχρι τοῦ 1972 αἱ ἀντικειμενικαὶ συνθήκαι δέν ἐπέτρεπαν τὴν πτώσιν τοῦ καθεστώτος, οἱ αὐτὸ δέν κατέστη δυνατόν νὰ ἀναληφθῇ ἀποτελεσματικὸς ἀγὼν διὰ τὴν ἀνατροπὴν του, ὑπὸ δυναμικὴν ἡ πολιτικὴν μορφήν. Ὁ ἀγὼν πού ἐγένετο μέχρι σήμερον ὄφελετο εἰς λόγους συνειδήσεως τῶν ἀντισταμένων, εἰτε πρὸς διατήρησιν τοῦ ἠθικοῦ τοῦ λαοῦ, εἰτε πρὸς ὑπογράμμισιν τῆς υπάρξεως λαϊκῆς ἀντιθέσεως διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Πράγματι, ὅτι με τὰς προτίδας, ὅτι με τὰς προκηρξείας, ὅτι με τὰς συνεντεθῆεις ἀνεμένετο ἡ ἀνατροπὴ τοῦ καθεστώτος - ἀνεξαρτήτως τῶν συνεπειῶν πού εἶχαν αἱ ἐνέργειαι αὐταὶ διὰ τοὺς ἀντιπάλους του. Ἄλλὰ καὶ ὁ ἀγὼν αὐτὸς δέν ὑπῆρξε ἀποτελεσματικώτερος εἰς τὰς περιωρισμένας ἐπιδιώξεις του, λόγω τοῦ ἀτομικισμοῦ καὶ τῆς ἑλλείψεως συνειδητοποιήσεως τῆς ἀνάγκης ὄργανώσεως, πού μᾶς χαρακτηρίζουν ὡς λαὸν καὶ εἰς τὰς πλεον κρισίμως περιόδους τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου.

Ἐπὶ τὰς συνθήκας αὐτάς ἡ ἀντίθεσις τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν δικτατορίαν δέν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἀνοικτὴ καὶ μάλιστα με δυναμικὸν τρόπον. Με τὴν σφύαν του ὁ λαὸς προσέφυγε εἰς τὴν προσφορωτέραν μέθοδον ἐκδήλωσεως τῶν αἰσθημάτων του ἀπέναντι τῆς δικτατορίας: "τὴν ἀπάθειαν".

2 - Τό 1973 αί άντικειμενικά συνθήκαι έχουν άλλάξει ριζικάς:  
Πρώτον- Είς τόν διεδόνθη τομέα. Κατά τήν λήξειν του πολέμου του Βιετνάμ, τό  
έπικεντρον του ενδιαφέροντος των μεγάλων δυνάμεων καλ ιδίαίτέρως της 'Α-  
μερικης θα είναι ή Εύρώπη καλ ή Κίση 'Ανατολή.

Η Εύρώπη σήμερα τελεεί υπό τήν οδοιαστικήν ήγεσάν των σοσιαλιστικών δυνάμεων. Τοῦτο θα κινή ή άνομη έντονότερον έάν, με τάς προσεχείς έκλογάς, άνατραπή τό πτεγκωλικοκάθεστώς εις Γαλλίαν. Η ύπαρξις της δικτατορίας εις τήν 'Ελλάδα ήτο καλ θα είναι άκομη περισσότερο άπαράδεκτος άλα τήν δημοκρατικήν Εύρώπην, όσον καλ άν θα έπέμεναν εις ύποστήριξίν της οί 'Αμερικανοί. Δέν είναι όμως πλέον δυνατή ή συνέχισις έκδηλώσεως του 'Αμερικανικού ενδιαφέροντος ύπερ της δικτατορίας εις 'Ελλάδα με τόν τρόπον κατá τό παρελθόν βαθμόν καλ τρόπον. Καλ τοῦτο διότι ή μέχρι τοῦδε άπόδοσις της έχει σημαντικώς μειώσει τόν ρηλον της άμερικανικής κυβερνήσεως. Τό στρατιωτικόν κάθεστώς άπεδέχθη άνόκανόν νά επιλύσθ βασιικά προβλήματα καλ ιδίαίτέρως άνόκανον νά εξελιχθή πρós δημοκρατικότεραν μορφήν - έστω της νέας διεθνούς τάξεως πραγμάτων εις τήν Εύρώπην καλ τήν Κίσην 'Ανατολήν ή έλληνική δικτατορία έλαχίστην συμπάρστασιν θύναται νά προσφέρη εις τήν άμερικανικήν κυβερνήσιν. 'Αντιθέτως θα της είναι πολλαπλώς έπιζημία διά τό κύρος της, ώς της ήγέτιδος δυνάμεως του δημοκρατικού κόσμου.

'Υπό τάς συνθήκας αυτές είναι γεγονός ότι τό στρατιωτικόν κάθεστώς δέν δύναιται πλέον νά ύπολογίζη επί της άμερικανικής ύποστηρίξεως, ώς δεδομένης, όπως συνέβαινε κατá τό παρελθόν. Αί συνέπειαι του γεγονότος αυτού, υπό τήν πλείον μάλιστα της όλονέν άδύνατομένης σημασίας του Εύρωπαϊκού παράγοντος καθιστά τήν διεδόνθη όσειν της Κούβαντας λίαν έπισημή, με προοπτικήν συνεχούς χειροτέρεώσεως.

Δεύτερον- Εξ τόν έσωτερικόν τομέα. 'Επειτα από έξη χρόνια, ή Κούβτα δέν αποτελεί πλέον ύπόσχισιν. 'Έχει ύστορία καλ επί'αυτής κρίνεται. Η μέχρι σήμερα ύστορία της άπέδειξεν ότι δέν μπορεί νά λύσθ κανένα μεγάλο θέμα. 'Αντιθέτως σειράν μεγάλων έθνικόν ζητημάτων έφερε εις σφραρωτάτην έπιδελώσιν καλ πρόβάλεσε τήν δυσφορίαν του λαου, ή όποία ήρχισε νά εκδηλώνεται φανερά πλέον καλ όχι συγκαλυμμένα. Χαρακτηριστικά παραδειγματα τουτου: Τό εκπαιδευτικόν, τό εκκλησιαστικόν, τό πρόβλημα της δημοσίας διοικήσεως, τό σοσιαλιστικόν καλ τό οικονομικόν, ποθ κρατούν σήμερα εις έντονον άνησυχίαν τόν λαόν καλ καθ' εις τήν περίπτωσιν του πρώτου τελνουν νά δώγησούν τοús φοιτητάς εις πραγματικήν εξέγερσιν.

Τό στρατιωτικόν κάθεστώς έξ άλλου είχε διασημώσει, ώς μέαν των βασιικών του επιδιώξεων, τήν έξυγανσιν του πολιτικού βρου -της καθαρσιν της διαφθορας του παλαιου πολιτικού κόσμου. 'Εως σήμερα, βεβαίως, ούδέν θετικόν στοιχείον ήδυνήθη νά προσκομίσθ πρós άπόδειξιν της κατηγορίας του. 'Οπως αντίθέτως, με τήν έξαετή πολιτίαν του, έπεισεν όλους τοús 'Ελληνας, ότι φαυλότερον κάθεστώς ούδέποτε ύπήρξεν εις τήν χύραν. Τό στρατιωτικόν κάθεστώς έχασεν, έπομένως, "τίν έξωδόν καλήν μαρτυρίαν" όχι μόνον διά τήν μεγάλην μάζαν του λαου μας αλλά καλ διά τήν πλειοψηφίαν των άξιωματικών των ένόπλων δυνάμεων, οί όποιοι διαπιστοθντες ταύτοχρόνως, τήν πραγματικήν κατάστασιν εις τήν όποιαν περιήλθον αί ένοπλοι δυνάμεις, προβληματίζονται σοβαρώς διά τήν συμπάρστασιν των ή τήν άνοχήν, τήν όποιαν έπέδειξαν μέχρι σήμερα εναντι της δικτατορίας.

'Αλλ'οῦτως όμως καλ αί ένοπλοι δυνάμεις, ή έτέρα των βάσεων επί των όποι-

ω\* στηρίζεται το καθεστώς έχει κλονισθή σοβαρώς.

2. - Από τας συνθήκας αυτές ή αντίληψεις του άκταλτότου του καθεστώτος δεν είναι πλέον δυνατόν να υποστηριχθή άνευ βασικών αντιρροήσεων.

3. - Η πτώσις του καθεστώτος πρέπει να συντελεσθή εντός του 1973, κατά την πρώτην περίοδον των διαπραγματευσεων διά την διαμόρφωσιν της νέας διεθνούς τάξεως εις τιν άκρων της Εύρώπης και της ανατολικής Μεσογείου. Εάν το στρατιωτικόν καθεστώς επιβιώσῃ και ή νέα διεθνής τάξις τό εβρη εις τήν έξουσίαν, τότε βεβαίως θά επαναληφθῇ τό προηγούμενον του καθεστώτος του θράνκο μετά τόν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον. Είς τήν περίπτωση όμως αύτήν ή πτώσις της δικτατορίας εις τήν Ελλάδα, θά μετετρέθῃ εις τό πολύ άπομακρυσμένον μέλλον.

4. - Εάν ή προηγηθεῖσα άνάλυσις είναι ὀρθή, τά βάθρα της δικτατορίας έχουν επικινδύνους διαβρωθῇ. Περιβάλλεται, επομένως, ή άνάλυσις συντόνου προσπαθείας διά τήν άνάτροπήν της. Καλλός τοῦτου δεν ἔμπορεῖ νά είναι τίποτε άλλο παρά ή ενεργοποίησις της αντίθεσεως του λαου, με έκδηλώσεις που θά καταρτίσουν τόν μύθον της "τάξεως και ήσυχίας" που ὄηθεν έξασφαλίζει τό στρατιωτικόν καθεστώς. Εάν κατορθωθῇ νά παισθῇ ὁ ελληνικός λαός, νά άνθίσταται, όπως έγινε με τούς φοιτητάς σήμερα, με τούς ήσφαλισμένους χόες κ.ο.κ. ή κοῦντα θά ὑποκρινώσῃ νά προσύβῃ και πάλιν εις τήν ὤμην βίαν, ἄλλ' ὅταν ή δυσφορία των δημοκρατικῶν και των άνθρώπων των ένδελων δυνάμεων δεν θά της επιτρέψῃ νά κατεβίσῃ ἐκ νέου τάνκς εις τούς ὁδρους των Ἀθηνῶν, τότε ή πτώσις της θά είναι άμεση. θά συντελεσθῇ όμως πολύ ένωρύτερον εἶδος ὡς τό εἶδος άντιληφθῇ ὅτι δεν ἔλγχει πλέον τυφλά τῆς ένόπλιους δυνάμεις. Πρὸ της κατιστάσεως αύτης οί ἄμερικανοί ὑποστηρικταί του θά χάσουν ὀριστικῶς τῆς ἐλπίδας των διά τήν περαιτέρω χρησιμότητα των ~~των καίσιων~~ και θά φροντίσουν οί τόιοι νά διευκολύνουν τήν πτώσιν του διά νά έξασφαλισθῇ ὁμαλή ὁταδοχία.

"Άνευ όμως της λαϊκής ενεργου ἐκδηλώσεως, οὔτε αἱ ένοπλιο δυνάμεις, οὔτε οί ἄμερικανοί θά άντιλάβουν ποτέ τήν πρωτοβουλίαν καταλύσεως του καθεστώτος.

Εἶναι άσυγχώρητη ἀφέλεια νά νομίζεται, ὅτι ἐάν ὁ πολιτικός κόσμος ἐ.π. συνεχῶνι εις τήν προβολήν ένός ὁνόματος διά τήν άνάλυψιν παρ'αυτοῦ της ήγεσίας μιάς μεταβατικῆς κυβερνήσεως, αὐτό και μόνον θά ἦτο αρκετόν νά κάμῃ τούς ἄμερικανούς και τῆς ένόπλιους δυνάμεις νά άνατρεθῶν τό καθεστώς. Μία τοιαύτη ενεργεια, ή ὅποια δεν θά ἐντασσεται εις τά πλαίσια ένός γενικωτέρου άγώνος, θά κατέληγε εις πραγματικό φιάσκο, τό ὅποτον θά ἐτραυματίσει ἀεραπεδικῶς τό κύρος του πολιτικού κόσμου ἀλλά και τῆς προβαλλομένης προσωπικότητος, θά ὡδήγει δέ εις άπογοητευσιν τόν λαόν, ὁ ὅποτος θά διήρχετο προηγουμένως ἀπό μίαν βραχεῖαν φάσιν άπατηλής αἰσιοδοξίας.

Εἶναι ἐκτίσις ἀφέλεις νά ἐναποθεθῶν ἐλπίδες του δημοκρατικοῦ κόσμου εις τήν κατάρρευσιν του καθεστώτος ἐκ των ἑσῶ. Εἷς τοιαύτη ἐξέλιξις δεν πρέπει βεβαίως νά άποκλεισθῇ. Ἄλλὰ δεν μπορεῖ νά άποτελέσῃ βῆσιν άσκήσεως πολιτικῆς ἀπό τούς ἀντιπάλους του καθεστώτος.

Εἶναι, τέλος, ἐπίσις ἀφέλεις νά ἀναμένεται ὅτι τό καθεστώς θά ζητήσῃ διά της μεθόδου της "γεφυρωσίαις" νά ξελεχθῇ πρὸς τήν κατεσθῶσιν της πολιτικῆς ὁμαλότητος. "Η μέχρι σήμερα πέτρα είναι άποφασιστική ἐπ'αυτοῦ. θά ἐπιζητήσῃ όμως τό καθεστώς τήν "γεφυραν", πιθανῶς, ὡς διεξοδον σωτηρίας, όταν άντιληφθῇ ὅτι τό ἔδαφος κλονίζεται ὑπό τούς πόδας του.

### III Τί πρέπει νά γίνει.

4. Η πτώσις τῆς Χούνας, ὡς ἤδη ἐξετάθη, εἶναι δυνατή μόνον, ἐάν ἀναληφθῇ ἀνεξέλεγκτος ἀγών ἐναντίον τῆς μέ στόχου τῆν ἐνεργοποίησιν τῆς λαϊκῆς ἀντιθέσεως. Αὐτόν τόν ἀγώνα δύναται μέντοι καί πρέπει νά ἀναλάβῃ ὁ πολιτικός κόσμος ἡνωμένος καί μέ τήν κατάλληλον ὀργάνωσιν. Οὐδέεις ἄλλος εἶναι εἰς θέσιν νά ἐπιωρισθῇ τῆν ἐξουσίαν αὐτήν. Ἄλλα καί οὐδέετις δύναμις πολιτική ἢ ἀντιστασιακή ἢ μεμονωμένη προσωπικῆς δύναται μόνη τῆς νά φέρῃ εἰς ἐπιτυχίαν πέρασ τόν ἀγώνα αὐτόν.

1.- Ἡ ἔκθεσις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τόν ἀγώνα καταλύσεως τῆς δικτατορίας τόσοσ εἰς τὸ ἐσωτερικόν ὥσων καί εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἰδίως διδοίτε θά ἀνασκειύσῃ τὸ ἐπιχειρήμα ὅτι μετὰ τήν κατάλυσιν τῆς δικτατορίας θά ἐπακολουθήσῃ ὄψων τὸ χάος. Εἰς τὸ ἐσωτερικόν, διδοίτε θά ὁδὸσ τήν ἐπιποσῶσιν ὅτι μετὰ τήν πτώσιν τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστώτος θά ὀδηγηθῶμεν εἰς πραγματικὴν δημοκρατίαν καί ὄχι εἰς νέα πειράματα ἀντιδημοκρατικῶν λύσεων. Ἔτσι θά πεισθῇ καί ὁ λαὸσ ὅτι ἀξίζει νά ἀποδοθῇ εἰς ἀνακτόν ἀγώνα.

2.- Ἡ ἀπόφασίς διὰ τήν ἐνοποίηση τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἀφορᾷ ὀκτα πέντε ἔως εἰκοσι τὸ πολὺ πρόσωπα. Ἄσων μόνον, ἀτυχῶσ, ἐκ τῶν ἐκπροσώπων ἰσικαιοῦνται νά ἔχων γνώμην ἐπὶ τόσοσ σύσταστικοῦ θέματος, διδοίτε, ἀτυχῶσ, τόσοσ ὀλίγοι ἔλαβων μέχρι σήμερον μέρος εἰς τόν ἀγώνα κατὰ τῆς δικτατορίας.

Ἐάν διὰ τήν ἀπόφασιν τῆς ἐνοποιήσεως ἀναμειχθῶν καί πρόσωπα τὰ ὀποῖα ἠδράνησαν μέχρι σήμερον, θά ὀσοχερανθῇ ἄλλως ἢ πλήρως τῆς ἐπιτακτικῆς αὐτῆς ἀνάγκης. Βασικόν ἐπομένως κριτήριον διὰ τήν ἐπιλογὴν τῶν προσώπων, τὰ ὀποῖα θά ἀποφασίσων ἐπὶ τοῦ θέματος, εἶναι ἢ μέχρι σήμερον συμμετοχὴ τῶν εἰς τόν ἀντιδικτατορικόν ἀγώνα. Ἐπίσημοις ἄλλων τίτλων, θετικῶν ἢ ἀρνητικῶν, πρέπει νά ἀποκλεισθῇ. Ἐν κρινομεν τώρα τὸ παρελθόν. Τοῦτο εἶναι ἔργον τῆς αἰτίας. Σήμερον ὁ μοναδικὸσ μας στόχος εἶναι ἢ ἀποκατάστασις τῆς δημοκρατίας διὰ τῆς καταλύσεως τῆς δικτατορίας.

Διὰ τήν ἐνοποίησιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἐπίσης θά ἀποφασίσων οἱ ἔσθωποι ποὺ εἶναι διατεθειμένοι νά ὀποσῶν τολαικωρίας ἢ καί ἀκόμη οὐδίας. Καίτοι ὄπο τὰσ σημερινὰ συνθήκασ φαίνεται ἄσαν ἀπίθανον ὅτι ἢ Χούνας εἶναι εἰς θέσιν νά λάβῃ σοβαρὰ μέτρα κατὰ πολιτικῶν προσώπων. Ἡ ἀγανάκτησις τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης ἀποτελεῖ ἀποφασιστικὴ ἀπαγορευτικόν παράγοντα.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου θά ἐπιτρέψῃ τῆ ἀνάθεσιν καί ἀντιστοχῶσ τήν ἀνάληψιν ἀπὸ καθένα τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ ρόλου ὁ ὀποῖος τοῦ προσιδιδάξει καί εἰς τόν ὀποῖον ὀφθαται νά εἶναι ἀποτελεσματικώτερος - χωρὶς τοῦτο νά μειώνῃ τὰ ὀπλοῖκα ἢ νά θέτῃ ἀνυπερβλήτα προβλήματα συνειδήσεως.

3.- Ἡ ἀνάληψις ἀγῶνος προϋποθέτει σαφῆ διακήρυξι/στόχων, διδοίτε ἔτσι μόνον ἔσθωπ νά πιστεύσῃ μὲν ὄλασ αἱ ὄγετῆς ἀντιδικτατορικῆς δυνάμεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καί τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὁ ὄλ λαὸσ νά πιστεύσῃ καί νά ἀκολουθήσῃ.

Προϋποθέτει ἐπίσης χάραξι σαφοῦσ στρατηγικῆς, ἢ ὀποῖα πρέπει νά γίνῃ γνωστὴ καί νά υἰοθετηθῇ ἀπὸ ὄλασ τὰσ ὄχθῆσ, ποὺ θά λάβων μέρος εἰς τόν ἀγώνα.

Ἡ τακτικὴ τοῦ ἀγῶνος, ἀντιθέτως, εἶναι ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὀποῖου θά ἀποφασίσῃ ἔκαστοτε ἢ ἡγεσία.

Ο άγών δέν δόναται, φυσικά, νά εκδηλώνεται μέ άσυνδέτους ένεργείας είς άκαθόριστα χρονικά διαστήματα, όπως έγινε μέχρι σήμερα. Χρειάζεται συνείδησις/καί συνέπειά/ Χρειάζεται κλιμακώσιμη τοπική, χρονική/έσον άφορά τούς έκαστοτε επί μέρους στόχους.

4.- Διά τούς λόγους αυτούς ή δργάνωσις είναι ή άπαραίτητος προϋπόθεσις τού άγώνος. Καί αύτή είς τήν γενικήν της γραμμής δέν δόναται παρά νά είναι ή άκόλουθος:

α) Πολιτικόν Γραφετόν, άποτελούμενον άπό τρία έως πέντε τό πολύ πολιτικά πρόσωπα γενικής άναγωγής.

β) Έθνικόν Συμβούλιον, άποτελούμενον άπό 15-20 μέλη. Έκτός των πολιτικόν ή ά συμμετέχον προσωπικότητες, προερχόμεναι άπό τήν ομάδα, αί όποίαι διεκρήθησαν κατά τήν έξαεσίαν διά της δόξασως των κατά τό καθεστώς. (Άξιωματικοί, Δικασταί, δημοκρατική άγωνα, σοσιαλισταί, έταιρεία Εκλέτης Έλληνικόν πρόβλημάτων κ.λ.π.) Μάλλον ούδέεις είς τό Συμβούλιον θά μετέχη ώς εκπροσώπος ομάδος. Δέν δόναται ποθού νά είναι όμοσπονδία άνεξαρτήτων καπετανών. θά είναι τό έπιτελείον τού άγώνος διά τήν κατάλοιπον της δικτατορίας. Όσοι θέτουν όπέρνω τού σκοπού αύτού συμμετέροντα καί επιδιώξεις που έχουν σχέσηιν μέ "μικρομάγασα" πρέπει νά αποκλεισθούν. Διότι ό άγών δέν μπορεί νά διεξαχθή μέ τήν χειροπέδα των οίωνόηποτα ιδιοτελών επιδιώξεων.

γ) Είδικαι Έπιτροπαι. Έπό τό έθνικόν συμβούλιον θά σχηματισθούν είδικαι έπιτροπαι κατά θέματα καί γεωγραφικάς περιφερείας, διά νά άποτελέσουν τά όργανα λήψεως καί εκτελέσεως των άποφάσεων.

δ) Γραφετόν Διεκπεριώσεως. Είναι επάναγκας νά λειτουργήση -όπο κάλυψιν- δ) Γραφετόν μέ τούς άπαραίτητους ύπαλλήλους διά τήν έξυπηρέτησιν των άναγκών γραφετού τού άγώνος.

ε) Οικονομικά μέσα. Είναι περιττόν νά ύπογραμμισθή ότι χρειάζεται νά γίνη πρόβλεψις διά τήν έξασφάλισιν των άπαραίτητων οικονομικών μέσων τού άγώνος. Άλλά είναι έπισης περιττόν νά λεχθή ότι άν ό πολιτικός κόσμος δειξη ότι άντιλαμβάνεται τήν σοβαρότητα των εθύσων του όίν θά είναι ή έλλειψις των μέσων αυτών, ή όποία θά τόν έμποδίση είς τήν εκτέλεσιν τού καθήκοντός του.

στ) Σκιάδης δργάνωσις. Στοιχείον άπαραίτητον κάθε δργάνωσεως είναι διά πιν όργανόν ή ύπαρξις άντικαταστάτου, άνν διά τόν α ή β λόγον άδυναται νά εκτελή τήν άποστολήν του. Διά τούτο παραλλήλως πρός όλα τά προαναφερθέντα όργανα πρέπει νά ύπάρχη μέσά σκιάδης δργάνωσις, ή όποία εν άνάγκη θά τά άντικαταστήση.

5.- Νομίζω ότι δέν χρειάζεται περισσότερο άνάπτυξις. Έδδθησαν ήδη έπαρκή στοιχεία διά μέαν έπαικοδομητικήν συζήτησιν. Είς δύο ή τρεις προκαταρκτικής συσκέψεως τού πολιτικού καί άντιστασιακού κόσμου είναι δυνατόν νά επέλθη συμφωνία επί όλων των ούσιαστικών καί των λεπτομερικων άκόμη σημείων της δργάνωσεως τού άγώνος. Ξεινω που πρέπει νά ύπογραμμισθή τελικώς είναι ή άνάγκη νά επιδειχθή θάρρος καί άποφασιστικότης. Έάν αύτά λείψουν, τότε ό πολιτικός κόσμος θά άποδειχθή άνίκανος νά άνταποκριθή είς τήν άποστολήν του. Δέν θά σταματήση φυσικά ή ιστορία εκ τού λόγου αύτου. Αύτη θά συνεχιση τόν άμελλόντον έρμόν της, όπωσδήποτε. Καί δυνάμεις θά αναλάβουν τήν ήγέσιαν τού Έθνους. Ο πολιτικός κόσμος μόνος θά έχη άυτόκαταδικασθή είς καταστροφήν καί είς καίκήν περφόρησιν.